YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

10 päivänä helmikuuta 1998 *

Asiassa C-263/95,

Saksan liittotasavalta, asiamiehenään liittovaltion talousministeriön Ministerialrat Ernst Röder ja saman ministeriön Oberregierungsrat Bernd Kloke, D-53107 Bonn

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamiehet Ulrich Wölker ja Antonio Aresu, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii rakennusalan tuotteista annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 31 päivänä toukokuuta 1995 tehdyn komission päätöksen 95/204/EY (EYVL L 129, s. 23) kumoamista,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat H. Ragnemalm, M. Wathelet ja R. Schintgen sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, D. A. O. Edward, G. Hirsch, L. Sevón (esittelevä tuomari) ja K. M. Ioannou,

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Saksan liittotasavallan, asiamiehenään liittovaltion talousministeriön Regierungsdirektor Claus-Dieter Quassowski, ja komission, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Ulrich Wölker ja Hans Støvlbæk, 16.10.1997 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 11.11.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Saksan liittotasavalta on nostanut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 7.8.1995 jättämällään kannekirjelmällä EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla kanteen, jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan rakennusalan tuotteista annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 31 päivänä toukokuuta 1995 tehty komission päätös 95/204/EY (EYVL L 129, s. 23, jäljempänä riidanalainen päätös).

2 Tässä päätöksessä määritellään ne menettelyt, joilla osoitetaan rakennusalan tuotteiden vastaavan teknisiä eritelmiä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Direktiivi 89/106/ETY

3 Rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetulla neuvoston direktiivillä 89/106/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 12) on tarkoitus poistaa rakennusalan tuotteiden vapaan liikkuvuuden esteet.

4 Direktiivin 89/106/ETY neljännessä perustelukappaleessa todetaan, että jos rakennusalalla olevia kaupan teknisiä esteitä ei voida poistaa siten, että samanarvoisuus tunnustetaan vastavuoroisesti jäsenvaltioiden välillä, nämä esteet on poistettava noudattaen 7 päivänä toukokuuta 1985 annetussa neuvoston päätöslauselmassa (EYVL C 136, s. 1) vahvistettua uutta lähestymistapaa, jonka mukaan on määriteltävä turvallisuudesta ja muista yleisen edun kannalta tärkeistä näkökohdista johtuvat olennaiset vaatimukset, alentamatta jäsenvaltioissa voimassa olevaa ja perusteltua turvallisuuden tasoa.

5 Direktiivin 89/106/ETY 1 artiklan 2 kohdassa määritellään rakennusalan tuotteet siten, että tällaisilla tuotteilla tarkoitetaan "tuotteita, jotka valmistetaan käytettäviksi pysyvinä osina rakennuskohteissa, mukaan lukien sekä talon- että maanrakennustyöt".

6 Direktiivin 89/106/ETY 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita, jotka on suunniteltu käytettäviksi rakennuskohteissa, voidaan saattaa markkinoille vain, jos ne sopivat suunniteltuun käyt-

töönsä eli jos ne ovat ominaisuuksiltaan sellaisia, että rakennuskohde, johon tuotteet liitetään, asennetaan, käytetään tai sijoitetaan, täyttää 3 artiklassa tarkoitetut olennaiset vaatimukset, jos rakennuskohteeseen sovelletaan näitä vaatimuksia sisältäviä määräyksiä ja jos rakennuskohde on suunniteltu ja rakennettu asianmukaisesti."

7 Direktiivin 89/106/ETY viidennen perustelukappaleen mukaan olennaiset vaatimukset muodostavat sekä yleiset että erityiset vaatimukset, jotka rakennuskohteiden on täytettävä. Näillä vaatimuksilla on katsottava tarkoitettavan, että edellä tarkoitettujen rakennuskohteiden on tietyllä varmuudella täytettävä yksi tai useampi vaatimus tai kaikki nämä vaatimukset, jos annetuissa määräyksissä niin määrätään.

8 Direktiivin 89/106/ETY 3 artiklan 1 kohdan mukaan olennaiset vaatimukset on määritelty liitteessä I tavoitteen luonteisina, ja näitä vaatimuksia ovat seuraavat:

— mekaaninen lujuus ja vakavuus

— paloturvallisuus

— hygienia, terveys ja ympäristö

— käyttöturvallisuus

— meluntorjunta

— energiansäästö ja lämmöneristys.

9 Direktiivissä 89/106/ETY säädetään siitä, että olemassa olevien kansallisten teknisten eritelmien lisäksi voidaan kehittää eurooppalaisia teknisiä eritelmiä. Näitä voivat olla seuraavat:

a) Euroopan standardointijärjestöjen (Euroopan standardointikomitea CEN ja Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea CENELEC) komission antamien toimeksiantojen (direktiivin 89/106/ETY 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut standardointitoimeksiannot) perusteella vahvistamat yhdenmukaistetut standardit ja

b) jäsenvaltioiden nimeämien tarkastuslaitosten organisaation (EOTA, European Organisation of Technical Approvals) antamat eurooppalaiset tekniset hyväksymiset, joilla tarkoitetaan "myönteisiä teknisiä arviointeja tuotteen sopivuudesta suunniteltuun käyttötarkoitukseen" ja jotka perustuvat "niitä rakennuskohteita koskevien olennaisten vaatimusten täyttämiseen, joissa tuotetta on tarkoitus käyttää" (direktiivin 89/106/ETY 8 artikla). Myös tämä organisaatio toimii sellaisten toimeksiantojen perusteella, jotka komissio on sille antanut suuntaviivojen laatimiseksi tuotteiden tai tuoteryhmien eurooppalaista teknistä hyväksymistä varten (direktiivin 89/106/ETY 11 artiklan 1 kohta).

10 Direktiivin 89/106/ETY 3 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tarvittavat yhteydet olennaisten vaatimusten ja standardointitoimeksiantojen, niiden toimeksiantojen, jotka annetaan eurooppalaista teknistä hyväksymistä koskevien suuntaviivojen laatimiseksi, tai muiden teknisten eritelmien tunnustamisen välille luodaan niissä asiakirjoissa (perusasiakirjoissa), joilla täsmennetään olennaiset vaatimukset. Nämä perusasiakirjat laaditaan teknisessä komiteassa, jonka toimintaan jäsenvaltiot osallistuvat.

11 Direktiivin 89/106/ETY 13 artiklan 2 kohdassa säädetään, että tuotteiden, joiden vaatimustenmukaisuus on osoitettu, oletetaan vastaavan 4 artiklassa tarkoitettuja teknisiä eritelmiä. Vaatimustenmukaisuus osoitetaan testauksilla tai muilla todisteilla teknisten eritelmien pohjalta liitteen III mukaisesti.

12 Direktiivin 89/106/ETY 13 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

"3. Tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi edellytetään, että

a) valmistajalla on tehtaalla sisäinen laadunvalvontajärjestelmä, jonka avulla varmistetaan, että tuotteet vastaavat asianomaisia teknisiä eritelmiä; tai

b) asiaa koskevissa teknisissä eritelmissä mainittuja tuotteita tai niiden sisäistä laadunvalvontaa valvoo ja arvioi hyväksytty varmentamiselin valmistajan sisäisen laadunvalvontajärjestelmän lisäksi.

4. Komissio määrittelee tietylle tuotteelle tai tuoteryhmälle suunnitellun 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn kuultuaan 19 artiklassa tarkoitettua komiteaa ottaen huomioon:

a) tuotteen merkityksen olennaisten vaatimusten, erityisesti terveyteen ja turvallisuuteen liittyvien vaatimusten, suhteen,

b) tuotteen luonteen,

c) tuotteen ominaisuuksien vaihtelun vaikutuksen sen käyttökelpoisuuteen,

d) tuotteen valmistuksen virheherkkyyden,

liitteessä III säädettyjen tarkempien yksityiskohtien mukaisesti.

Kussakin tapauksessa valitaan vähiten työläs menettely ottaen huomioon turvallisuusseikat.

Näin valittu menettely esitetään toimeksiannoissa ja teknisissä eritelmissä tai näitä käsittelevässä julkaisussa."

13 Direktiivin 89/106/ETY 19 artiklassa säädetään pysyvän rakennusalan komitean perustamisesta. Kukin jäsenvaltio nimeää tähän komiteaan kaksi edustajaa, ja sen puheenjohtajana on komission edustaja. Lisäksi edustajilla voi olla apuna asiantuntijoita. Direktiivin 19 artiklan 3 kohdassa täsmennetään, että "[k]omitea vahvistaa työjärjestyksensä".

14 Useissa direktiivin 89/106/ETY säännöksissä säädetään pysyvän rakennusalan komitean kuulemisesta. Direktiivin 13 artiklan 4 kohdan mukaan komiteaa on kuultava, ennen kuin komissio määrittää sen, mitä menettelyä sovelletaan tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamisessa.

15 Tietyistä direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä, joista yksi on vaatimustenmukaisuuden osoittamista koskevan menettelyn määrittäminen, päätetään direktiivin mukaan seuraavassa direktiivin 20 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyssä erityismenettelyssä:

"3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen

148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

4. Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä."

Pysyvän rakennusalan komitean työjärjestys

16 Pysyvä rakennusalan komitea hyväksyi työjärjestyksensä kolmannessa istunnossaan 7. ja 8.10.1989.

17 Työjärjestyksen 2 artiklan 4—7 kohdassa * määrätään seuraavaa:

"4. Puheenjohtaja lähettää tämän työjärjestyksen 12 artiklan 3 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen kokouskutsut, alustavat esityslistat, toimenpide-ehdotukset, valmistelevat asiakirjat ja kaikki alustavat asiakirjat komiteassa toimiville jäsenvaltioiden pysyville edustajille ja varaedustajille.

5. Valmistelevien asiakirjojen ja muiden alustavien asiakirjojen lähettämisen osalta määräaika on 20 päivää. Kiireellisissä tapauksissa puheenjohtaja voi lyhentää tätä 20 päivän määräaikaa, mutta määräajan on oltava aina vähintään 10 arkipäivää.

6. Direktiivin 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sellaisten toimenpide-ehdotusten, joista on äänestettävä, on kuitenkin saavuttava jäsenvaltioiden pysyviin edustustoihin ja komiteassa toimiville jäsenvaltioiden edustajille viimeistään 20 päivää ennen suunniteltua kokouspäivää.

7. Jos 6 kohdassa tarkoitettua määräaikaa ei ole noudatettu, tämä esityslistan kohta on siirrettävä johonkin myöhempään kokoukseen tai kokous on jäsenvaltion edustajan niin pyytäessä siirrettävä myöhempään ajankohtaan, jotta tätä määräaikaa noudatettaisiin."

18 Työjärjestyksen 9 artiklan mukaan "jokaisella kansallisella valtuuskunnalla on äänioikeus, joka on ilmaistu perustamissopimuksen 148 artiklan mukaisesti painotettuina ääninä".

* Tässä ja jäljempänä tuomiossa esitetyt lainaukset tästä työjärjestyksestä on suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska työjärjestyksestä ei ole virallista suomennosta.

19 Työjärjestyksen 10 artiklan 2—5 kohdassa, jotka koskevat pöytäkirjoja, määrätään seuraavaa:

"2. Jokaisen istunnon jälkeen laaditaan lyhyt pöytäkirja, joka sisältää äänestysten tulokset ja tehdyt päätelmät sekä liitteenä listan paikalla olleista.

3. Komitea hyväksyy pöytäkirjan seuraavassa kokouksessaan tai poikkeuksellisesti jossain myöhemmässä kokouksessaan.

4. Pöytäkirja voidaan hyväksyä komiteassa vain, jos tätä koskeva luonnos on lähetetty edustajille ainakin 20 päivää ennen kokousta.

5. Pöytäkirjaa koskevat muutosehdotukset on, mikäli mahdollista, esitettävä kirjallisesti viimeistään viikkoa ennen sitä kokousta, jossa tämä asiakirja on tarkoitus hyväksyä."

20 Työjärjestyksen 12 artiklan 3 kohdan mukaan kaikki asiakirjat lähetetään suoraan komiteassa toimiville jäsenvaltioiden edustajille, ja näistä asiakirjoista lähetetään jäljennökset pysyviin edustustoihin.

Kanneperusteiden tutkiminen

21 Saksan liittotasavalta on vedonnut neljään kanneperusteeseen. Kaksi ensimmäistä koskevat sitä, että menettely pysyvässä rakennusalan komiteassa oli virheellinen, eli ensinnäkin sitä, että 30.11.1994 pidettyyn kokoukseen liittyviä valmistelevia asiakirjoja ei ollut lähetetty ennen komitean työjärjestyksessä määrätyn ajan päättymistä, ja toiseksi sitä, että päätöksenteon virheellisyyden vuoksi pysyvä rakennusalan komitea ei ole tehnyt pätevää päätöstä. Kolmas peruste koskee sitä, että direktiivin 89/106/ETY 13 artiklan 4 kohtaa on rikottu sillä, että riidanalaisessa päätöksessä ei otettu huomioon useita sellaisia tärkeitä tuotteiden ominaispiirteitä ja ominaisuuksia, jotka liittyvät olennaisiin vaatimuksiin. Neljäs peruste koskee sitä, että perusteluvelvollisuutta on loukattu, koska riidanalaisesta päätöksestä ei ilmene syitä sille, miksi tiettyjä olennaisia vaatimuksia ei ole otettu huomioon vaatimustenmukaisuuden osoittamista koskevan menettelyn osalta.

Ensimmäinen kanneperuste

22 Saksan liittotasavallan ensimmäinen kanneperuste koskee sitä, että komissio ei lähettänyt kyseessä olevan komitean työjärjestyksessä määrätyssä määräajassa sitä komission päätösehdotusta, josta oli tarkoitus keskustella 30.11.1994 pidetyssä pysyvän rakennusalan komitean kokouksessa ja josta komitean piti antaa lausuntonsa. Saksan liittotasavalta täsmentää, että kyseisen ehdotuksen saksankielistä versiota ei lähetetty Saksan pysyvään edustustoon ja että pysyvän rakennusalan komitean saksalaiset jäsenet saivat jäljennöksen ehdotuksesta vasta 11.11.1994 eli 19 päivää ennen kokousta, eli ehdotusta ei saatu työjärjestyksen 2 artiklan 6 kohdassa määrätyllä tavalla viimeistään 20 päivää ennen kokousta. Saksan valtuuskunta oli ilmoittanut kirjallisesti tästä määräajan noudattamatta jättämisestä päivää ennen pysyvän komitean kokousta ja pyytänyt kirjeessään äänestyksen lykkäämistä. Se oli toistanut tämän pyyntönsä kokouksessa. Saksan liittotasavalta korostaa, että ehdotuksen lähettämistä liian myöhään on pidettävä olennaisten menettelymääräysten rikkomisena, josta on seurauksena se, että pysyvän rakennusalan komitean lausunto on kumottava. Saksan liittotasavalta väittää, että jos Saksan valtuuskunta olisi saanut päätösehdotuksen ennen kyseisen määräajan päättymistä, valtuuskunnan jäsenet olisivat voineet osallistua paremmin ehdotuksesta käytyihin keskusteluihin.

23 Komissio myöntää, että ehdotus on lähetetty Saksan valtuuskunnalle hieman myöhässä, mutta se toteaa, että tämän tekstin englanninkielinen versio oli lähetetty kaikille jäsenvaltioiden valtuuskunnille 10.11.1994 eli ennen kyseisen määräajan päättymistä. Lisäksi kaikki valtuuskunnat olivat saaneet syyskuussa 1994 tietoonsa alkuperäisen päätösehdotuksen (Construct 94/124), ja näin ollen Saksan valtuuskunnalla oli tämän ehdotuksen saksankielinen versio. Saksan valtuuskunta oli myös tehnyt vastaehdotuksen saksaksi ja englanniksi, mikä osoittaa, että se tunsi ehdotuksen hyvin tarkkaan. Syyskuulta 1994 oleva alkuperäinen teksti ja versio "Rev. 1", jota nyt käsiteltävänä oleva laiminlyönti koskee, poikkeavat vain vähän toisistaan, eikä Saksan liittotasavalta ole riitauttanut alkuperäiseen tekstiin tehtyjä muutoksia kanteessaan. Menettelyvirhe on näin ollen vähäinen, eikä sillä ollut mitään vaikutusta komiteassa käytyihin keskusteluihin eikä äänestykseen komiteassa. Lopuksi komissio väittää, että sitä, että äänestyksen lykkäämistä on pyydetty kokouspäivää edeltäneenä päivänä, on pidettävä kokousmääräysten väärinkäyttönä. Komission mukaan Saksan hallitus ei toistanut pyyntöään kyseisessä kokouksessa, vaan hyväksyi esityslistan varauksetta sekä osallistui asiasisältöä koskeviin keskusteluihin ja äänestykseen.

24 Saksan liittotasavalta katsoo sitä vastoin, että englanninkielisen version lähettäminen on vastoin Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15 päivänä huhtikuuta 1958 annetun neuvoston asetuksen N:o 1 (EYVL 1958, 17, s. 385) 3 artiklaa ja että tämän version lähettäminen oli asiallisesti riittämätöntä, koska komission näkemys tuli selväksi vasta sen jälkeen, kun saksankielinen teksti oli saatu. Lisäksi Saksan liittotasavalta väittää, että Saksan valtuuskunta pyysi äänestyksen lykkäämistä 29.11.1994 päivätyllä kirjeellään ja toisti tämän pyyntönsä kokouksessa; lisäksi valtuuskunta pyysi pöytäkirjan oikaisemista, jotta siihen merkittäisiin, että Saksan valtuuskunta oli kieltäytynyt äänestämästä kokouksessa.

25 Komissio on kiistänyt sen, että pöytäkirjan muuttamisella olisi merkitystä asiassa. Komissio korostaa erityisesti sitä, että jos joku valtuuskunta pyytää, että pöytäkirjaa täydennetään jälkikäteen, tällainen lisäys tehdään pöytäkirjaan niin, ettei komissio tällöin tutki lisäyksen sisältöä; komission mukaan muussa tapauksessa luottamuksellinen yhteistyö komission ja jäsenvaltioiden välillä olisi mahdotonta.

26 On kiistatonta, että päätösehdotusta, josta oli tarkoitus keskustella 30.11.1994 pidetyssä kokouksessa, ei lähetetty pysyvään edustustoon ja että se saapui myöhässä pysyvässä rakennusalan komiteassa toimiville Saksan liittotasavallan edustajille, joten komitean työjärjestyksen 2 artiklan 6 kohtaa on näin rikottu. Lisäksi asiassa on osoitettu, että Saksan liittotasavalta pyysi 29.11.1994 päivätyllä kirjeellään virallisesti äänestyksen lykkäämistä ja että komissio ei ottanut tätä pyyntöä huomioon työjärjestyksen 2 artiklan 7 kohdassa määrätyllä tavalla.

27 Lisäksi on katsottava, että englanninkielisen version lähettäminen Saksan valtuuskunnalle on vastoin edellä mainitun neuvoston asetuksen N:o 1 3 artiklaa, jonka mukaan yhteisön toimielimen jäsenvaltiolle osoittamat asiakirjat laaditaan kyseisen valtion kielellä.

28 Ei ole osoitettu, että tämä asiakirja olisi lähetetty samalla myös Saksan liittotasavallan pysyvään edustustoon komitean työjärjestyksen 2 artiklan 6 kohdassa mainitulla tavalla.

29 Siitä komission väitteestä, jonka mukaan lykkäyspyyntö olisi pitänyt esittää kokouksessa, on todettava, että komitean työjärjestyksen 2 artiklan 7 kohdan perusteella pyyntöä ei tarvitse esittää kokouksessa, jos lykkäyspyyntö on jo esitetty kirjeitse. Lisäksi Saksan liittotasavallan pyynnöstä muutetusta ja tämän jälkeen 29.5.1995 pidetyssä kokouksessa hyväksytystä pöytäkirjasta, joka on ainoa todistusvoimainen asiakirja, ilmenee, että tämän jäsenvaltion edustajat olivat todellisuudessa pyytäneet uudelleen äänestyksen lykkäämistä kyseisessä pysyvän rakennusalan komitean kokouksessa.

30 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 13 ja 14 kohdassa, komitean työjärjestyksen 2 artiklan 5 ja 6 kohdan vertailusta ilmenee, että tavanomaiset alustavat asiakirjat on erotettava direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdassa

tarkoitetuista toimenpide-ehdotuksista. Tavanomaiset alustavat asiakirjat lähetetään pysyvässä rakennusalan komiteassa toimiville jäsenvaltioiden varsinaisille edustajille ja varaedustajille, ja näistä asiakirjoista lähetetään jäljennös pysyviin edustustoihin, ja komitean puheenjohtaja voi kiireellisissä tapauksissa lyhentää lähettämistä koskevan määräajan kymmeneen arkipäivään; sitä vastoin sellaisten direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpide-ehdotusten, joista on äänestettävä, on työjärjestyksen 2 artiklan 6 kohdan mukaan saavuttava jäsenvaltioiden pysyviin edustustoihin ja komiteassa toimiville jäsenvaltioiden edustajille viimeistään 20 päivää ennen aiottua kokouspäivää, eikä tältä osin ole säädetty mahdollisuudesta lyhentää tätä määräaikaa.

31 Se, että kyseiset asiakirjat on lähetettävä sekä jäsenvaltioiden pysyviin edustustoihin että komiteassa toimiville jäsenvaltioiden edustajille, ja se, ettei kyseistä määräaikaa saada lyhentää, ovat riittäviä osoituksia tarkoituksesta taata jäsenvaltioille riittävästi aikaa tutkia näitä asiakirjoja, jotka voivat olla erityisen monimutkaisia sekä vaatia yhteydenottoja useiden viranomaisten välillä ja eri alojen asiantuntijoiden tai etujärjestöjen kuulemista.

32 Näin ollen on katsottava, että koska pysyvä rakennusalan komitea antoi lausuntonsa, vaikka kyseisiä asiakirjoja ei ollut lähetetty sekä pysyviin edustustoihin että jäsenvaltioiden edustajille ennen kyseisten määräaikojen päättymistä, ja koska äänestystä ei lykätty huolimatta yhden jäsenvaltion tätä koskevasta pyynnöstä, tämä komitea on rikkonut olennaisia menettelymääräyksiä, minkä vuoksi riidanalainen päätös on kumottava.

33 Koska ensimmäinen kanneperuste on katsottu perustelluksi, riidanalainen päätös on kumottava ilman, että muita esitettyjä perusteita olisi aihetta tutkia.

Oikeudenkäyntikulut

34 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Saksan liittotasavalta on vaatinut, että komissio velvoitettaisiin korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska komissio on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Rakennusalan tuotteista annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY 20 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 31 päivänä toukokuuta 1995 tehty komission päätös 95/204/EY kumotaan.

2) Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Rodríguez Iglesias Ragnemalm Wathelet Schintgen

Mancini Moitinho de Almeida Kapteyn

Edward Hirsch Sevón Ioannou

Julistettiin Luxemburgissa 10 päivänä helmikuuta 1998.

R. Grass

kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias

presidentti